

எவ்வுள் கிடந்தான்

ஏழைக்கு இரங்காய் இனி! :—எம்பெருமானே நீ கருணைக் கடல்! உயிர்களின் மீது அன்பும் இரக்கமும் கொண்டவன். உன் பெருமை யறியாமல் சிலர் உன்விடம் அபசாரப் படுகிறார்கள். உன்னைப்பற்றி அறிந்திருந்தும் அஹங்காரத்தினால் உன்னை மோதுகிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் குற்றங்களை எல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு அவர்களையும் காப்பாற்று கிறாய். உன் பெருமையறியாமல் காகாசரன் பிராட்டியிடம் அபசாரப்பட்டான்; உன் கோபத்திற்கு இலக்கானான். ஆனால் அவனையும் உயிரோடு விட்டு ரக்ஷித்தாய்; 'கருணா காகுத் ஸ்தன்' என்று பெயர் பெற்றாயே! அரக்கர் குலமே உன்விட மும், ஸீதா பிராட்டியிடமும் அபசாரப்பட்டாலும், உன்னைச் சரணடைந்த விபீஷணன்வானுக்காக, அக்குலத்தையும் ரக்ஷித்தாய்.

ஸ்தலசயனத்துறைவார்

உன் பெருமையைப் பற்றிப் பேசும் போதெல்லாம் அவர் களின் பெயரும் உடன் வருகிறதே! அப்படிப்பட்ட சிறப்பை யும் கொடுத்தாயே! அடியேனும் நற்பண்பு இல்லாதவன். கொடிய எண்ணத்தை (சிந்தனையை) உடையவன்! மனத்தா லும், சொல்லாலும், உடலாலும் பல குற்றங்களைச் செய்துள் ளேன். குன்றிய குற்றம் செய்யினும் நீ குணமாகக் கொள்ளுகிறவனல்லனோ! ஆதலால், அடியேனிடத்தும் இரக்கம் காட்ட வேணும்; தேவர்களுக்கு அடிமை செய்ய அடியேனையும் ஆட் கொள்ள வேண்டும் என்று பிள்ளைப்பெருமாள் அய்யங்கார் எவ்வுள் கிடந்த வீரராகவனிடம் இறைஞ்சுகிறார். என் போன்ற ஏழைக்கு இரங்காய் இனி!

நீர்மை கெடல்வதாரு நின்னோடெதிர்த்தாருஞ்
 சீர்மைபெற நின்னடிக்கீழ்ச் சேர்க்கையினு - னேர்மைபிணை
 வெவ்வுளத்தனைன் செய்கிகையைப் பொறுத்தருளி
 யெவ்வுளத்தனை நீ யிரய்கு

நூற்-திருப்-அந்தாதி (90)

வீரராகவன் பாண்டவநாதன்! :—சேராச் சேர்த்தியாகி
 இருக்கிறபத்த! வியக்காதி! * இன்று காலையிலிருந்து இதுவரை
 செய்த செயல்களை, ஏதேனும் ஓர் நல்ல செயலைச் செய்திருக்
 கிறோமா? என்று நல்லவர்கள் நாள் தோறும் மாலையிற்
 தவ்வையில் அமாந்து சிந்திப்பார்கள். பகவான் இராமனாக
 அவதரித்தான். விசுவாமித்திரரின் வேள்வியை முடித்து
 வவததான. ஜனகர் கொண்டுவரச் செய்த விடவினை
 வதைத்து (ஒடித்து) வீதையை மனைவியாக ஏற்றான். தந்தை
 சொற்படி வனம் வசனான். கரதுஷ்ணாதியரை ஒருவனாகவே
 நின்று வதம் செய்தான். வாலியைக் கொன்று சுக்ரீவனுக்கு
 அரசாட்சியை மீட்டுக் கொடுத்தான். அனுமனைத் தூதனுப்பி
 வீதையை திருசூழிடத்தை அறிந்தான்! இராவணனை வென்
 றான். வீபீஷணனுக்கு அரசுகிரமை அளித்தான். மாவீரனான
 இராமன் எத்தனை செயல்களைச் செய்திருக்கிறான்! அப்பப்பி
 எல்லாம் அரிய செயல்கள்! இருந்தாலும் அவதார முடிவில்
 தவ்வாக உட்கார்த்து *இந்த அவதார காலத்தில் நடந்த
 செயல்களுள் சிறந்தது எது? என்று சிந்தித்தான். தான்
 செய்த செயல்களெல்லாம் (அவனுக்குச்) சிறந்தவையாகத்
 தோன்றவில்லை; செயற்கரிய செயல்களாகத் தோன்றவில்லை.
 அனுமன் தூது சென்றதையே பெரிதாக நினைத்தான்!
 வீதையை வீட்டுப் பிரிந்து வாழ முடியாத என்னையும், என்னை
 வீட்டுப் பிரிந்து வாழவதைவிட உயிரை மாய்த்துக் கொள்
 வதே மேல் என்று நினைத்த வீதா பிராட்டியையும் காப்பாற்
 றினாரே! இருவரையும் வாழவைத்தாரே! எத்துனை உதவி!
 சடற்ற உதவி! என்று நினைத்தான். மற்றொரு அவதாரத்தை

எவ்வுள் கிடந்தான்

மேற் கொண்டால் தூது செல்லுந் பணியை எவருக்கும் தரக் கூடாது. நாமே இப்பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். அந்த ராமனே கண்ணனாகப் பிறந்து பாண்டவர்களுக்குத் தூது சென்று பாண்டவதூதன் என்ற பெயர் பெற்றான். அவனே திருவள்ளூரில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்கிறார் திருமங்கை யாழ்வார்.

முன் ஈர்தூது வானரத்தின் வாயில்மொழிந்து. அரக்கன் மன்னூர்தன்னை வாளியினால் மாளமுனிந்து, அவனே பின் ஈர் தூது ஆடிமன்னர்க்காகிப் பெருகிலததார் இன்னார் தூதனென நின்றான் எவ்வுள் கிடந்தானே.

பெரிய திருமொழி 2. 2. 3.

எவ்வுள் கிடந்தான் : திருவள்ளூர் என்ற பெயரை இப்போது எல்லோரும் தெளிவாகச் சொல்லுகிறார்கள். முன்பு இவ்வூரைத் திருவெவ்வுளூர் என்றே கூறி வந்தார்கள். தமிழ்ச் சொற்களைப் பிழையறக்கூறுவோரே இச் சொல்லை நன்கு கூற முடியும்! பகவான் சாண்டீஹரத்ர முனிவரின் எதிரில் தோன்றினான் 'நான் அமைதியாகப் படுப்பதற்கு ஏற்ற இடம் எது? (எவ்வுள்?) என்று கேட்டான். சாண்டீஹரத்ரமுனிவர் தன்னுடைய ஆசிரமத்தைக் காட்டினார். பகவான் அவ்விடத்தைக் கண்டவுடன் மகிழ்ந்தான்! 'ஆ! சிரமம்' நீங்கியது என்று அவ்விடத்திலேயே படுத்தான். இப்போதும் படுத்துக் கொண்டே இருக்கிறான்! எல்லாம் நமக்காக! பகவான் தானே விநயி 'எவ்வுள்?' என்று கேட்டபடியால் அவனிருக்கும் ஊரை எவ்வுளூர் ஆயிற்று. திரு என்ற அடைமொழியும் பெற்றுத் திருவெவ்வுளூர் என்று கூறப்பட்டது. காலப்போக்கில் இச் சொல் மருவித் திருவள்ளூராயிற்று. திருவள்ளூரைப்

பற்றி அறியாதவர்களே இல்லை இவ்வூர் சென்னையிலிருந்து 25
 கல் தொலைவில் உள்ளது. இதுவரை செல்லாதவர் எவரே
 னும் இருந்தால் ஒரு முறையேனும் சென்று வாருங்கள்! வீர
 ராகவனை வணங்கினால் நற்பயன் பெறலாம். அவனுக்காகப்
 பெரும்பொருள் எதையும் எடுத்துச் செல்லவேண்டாம்.
 பக்தியை மட்டும் விட்டுவிடாதீர்கள். செடிகளில் நல்ல மலர்
 இருந்தால் கொய்து (பறித்து)ச் செல்லுங்கள். ஸ்ரீ வீரராக
 வனின் திருவடிகளில் இடுங்கள். நீங்கள் பணி செய்யும்
 அலுவலகத்தில், (உங்கள் பணியில்) நீங்களும் அதிகாரிகளாக
 ஆவீர். (ஆட்சி செலுத்தும் சக்தியைப் பெறுவீர்!) 'அண்ட
 மாள்வது ஆணை! அன்றேல், ஆள்வர் அமருலகே' என்பது
 திருமங்கையாழ்வாரின் அருள்வாக்கு.

